

Gedichte

Des ischt a Frog!

D'Oma hat allerhand zu b'sorga,
se fährt en d'Stadt am früha Morga.

Se will au ihre Jonge b'sucha,
für dia hot se an "grührta Kuacha".

Mit Eier hot se garnet gschpart,
drom ischt ihr "Bächez" nobler Art.

Es gibt an mächtige Hallo,
doch d'Oma mag mer sowieso!

Der Fritzle isch ihr Liebling g'wea,
des ka mer recht deutlich seha,
er weicht ihr garnet von d'r Seit,
wia des dia guta Oma freit!

Doch plötzlich guckt se ehn prüfend a:
"Du gfällscht mer net, du kleiner Ma,
du siescht mer gar so mickrig aus,
was isch ao bloß, ei der Dauss!

Dia Sach isch eifach, ond i wett,
du gehscht am Obends spät en's Bett,
sitzsch ällweil vor den Kaschta na,
dean i pardu net leida ka.

Was meinscht, do halt i anders drauf,
i sitz mit meine Henna auf!"
D'r Fritzle faßt des en seim Ohr,
er schtellt sich alles lebhaft vor:

Er kennt d'r Oma Hühnerschtall,

er kennt au ihre Henna all.
Ond weiß, daß vor d'r Obedruh
es geht em Schtall recht lebhaft zua.

Doch z'letschte send dia Tierle müd,
se sitzed brav en Reih ond Glied....
Des weiß d'r Bua, drom fragt er drauf:
"Oma, wia kommscht no du auf d'Stanga nauf?"

Meine Knopfstiefel

"D'Konfirmation ischt nemme weit",
hot mei Muader zo mir g'sait.
"Mit am Vatter muascht du z'Märkt gao,
muascht doch ao no Stiefel hao!"

Mir ischt worda o'geheuer,
am Vatter ischt doch alles z'teuer
ond gsait hao i halt emmer wieder
"no krieg i doch bloss Ladahüter".
Doch alles Schwätza hot nix g'nutzt
ond i hao halt a Weile trutzt.

Wo mir uff da Märkt komma send
war schao alles volla Ständ.
Älles hots gea, was mer sich ka denka
ond halba tätet se s'Sach verschenka.
Doch i hao bloß noch Stiefel guckt,
dia hent mi halt schao vorher druckt!

"Do", schreit a Ma "Leut her zo mir,
so schö ond billig wia no nia".
Der hot schöne Schua g'het mit Glanzkappa,
doch dia hot mei Vatter wella net berapppa,
Der Ma hots meim Vatter ao glei a'gsea,

dass der will net viel Geld ausgea.

Er langt a Pärle oba ra
ond sait "Des ischt mei beschte War".
Mir isch fast schleacht worda uff des na,
s'war a ganze Reihe Knöpfe dra!
Knopfstiefel hot m'r gar nemme g'sea,
dia send ganz aus d'r Mode gwea.
Jetzt hao i mi uff alles g'faßt
ond dia Schenderluader hent grad paßt!

Mir send halt no gleich Träna kommme,
doch do hot koa Mensch Notiz d'rvo gnomma.
Koa Schachtel, koa Papier hot der Ma d'rzua g'het
an'ra Schnur hot ers mir ibern Arm nei g'hegt,
ond ganz uff'm Hoamweg hots Träna gea,
s'hot fast a Überschwemmung gea!
En Stroßagraba send se ao amol nei'gfloga,
doch do hao i's müaßa grad wieder hola.

Durch da Flecka hao i's ondern Schurz na g'schoppt,
sonst hättet mi d'Leut onderweags schao g'foppt.

Wo ino komma be zor Stubatür rei,
hao i's g'schmißa ens henterscht Eck nei,
hao gsait: "Dia Luader ko a'ziaga wer will"
mei Muader hot g'saet, "Du bischt glei still,
des send sogar recht schöne Schua
mit deane läscht mi gleich en Ruah"!

No z'letzta hao i mi halt drei'gfonna
s'hots mir doch koa Mensch a'gnomma.
Doch d'Märktschreier hao i seither g'fressa,
des hao i mei Lebtag net vergessa!

A guater Kopf

A guater Kopf isch ebbes wert!
Dui folgend G'schichd hot mi des g'lehrt:
En d'r Gechenger Schual, do lernt m'r g'nug,
m'r lernt ao, daß a Flaschazug
mit ganz on gar gerenger Kraft
dia greischte Last en d'Höh nuffschaftt.

Des hot sich g'merkt d'r Christian Lutz,
a Kerle, der zu ällam nutz.
D'r Rudolf, der hilft wacker mit,
d'r Flaschazug, der grotet Schritt für Schritt.
Bald hangt dui nui Zugmaschee
ans Ongers Eisemagaze
zom kloina Behneslädle raus,
ganz hao da doba, s'ischt a Graus!

A Soale knüpft m'r oba na,
a Sitzbrett hängt m'r onta dra.
D'r Leichtst, d'r Walter, sitzt glei nei,
m'r ziagt on ziagt, ha, des goht fei!
Er fliagt nuff zom Behneslädle,
do staunad d'Buba on ao d'Mädla.
Voll Stolz kommt jetzt er wieder ronter
on isch vergnügt on froh on monter.

Als Nächschter fährt d'r Christian Schneider,
ao der isch ganz fidel on heiter.
Doch ischt er schao abissle schwerer,
er hot an Bauch wie'n Oberlehrer!
D'r Walter ziagt, wasa er no ka,
en d'Heihne schwebt der neie Ma.
Doch pletzlich, o, du graosser Schreck!

"Du Walter, gang doch weg!"

Des Brett mitsamt dem Christian
saust ronter, was es sausa ka!
Saust grad am Walter uff sein Kopf
on uff sein flachsblonda Schopf!
D'r Christian, der reibt da Rucka,
des Brett, des goht en tausend Stucka!
D'r Walter schüttelt bloss d'r Melle
on sait vergnügt zu seine G'selle:

"Schad, schad, dass oser Flaschazug
beim erschte mol schao hot g'nug.
Schad om des schene Oachabrettl,
dass es verbocha an mein Schäd!
S'goht doch ao emmer älls verkehrt.
Jo, jo, a guater Kopf isch ebbes wert!"